

Királyok áruhában

Rm 8:18-25

2019.09.22.

Suhai György

Akár hisszük, akár nem, mi, emberek vagyunk e föld királyai. A teremtés hajnalán Isten nekünk adta, ránk bízta ezt a csodálatos teremtett világot.

*„Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére... Megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok, **töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá.** Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állaton.” (1 Móz 1:27-28)*

*„Az egek az Úr egei, de **a földet az emberek fiainak adta.**” (Zsolt 116:15)*

Amikor föllázdunk Isten ellen, lemondunk királyi méltóságunkról és átjászottuk a föld feletti uralmat a sátánnak s ezzel véget is ért a béke örökkévalónak hitt korszaka. A világ sötétségbe borult és az egész föld a gonosz uralma alá került. Nem csak mi romlottunk meg és indultunk el az elmúlás, romlás, pusztulás felé vezető úton, hanem velünk együtt maga a „*teremtett világ [is] a hiábavalóság alá vetetett*” (Rm 8:20). Hiszen a teremtés pillanatától fogva a föld és az ember sorsa örökre összefonódott egymással. Isten ugyanis a gondjainkra bízta ezt a földet, mi pedig annak gondatlan uraivá, hűtlen sáfáraivá lettünk. A sátán uralma alatt szó szerint lelaktuk az Istentől ajándékba kapott otthonunkat.

„Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ [velünk] együtt sóhajtozik és vajúdik mind ez ideig.” (Róm 8:22)

Mi a megoldás a teremtett világ számára? Milyen jövő vár a földre? Egyáltalán van remény a föld számára?

Sokan erre csípőből rávágják, hogy nincs. Hiszen a föld és az egész teremtett világ el fog égni (ld. 2 Pt 3:10-13)¹. Pál apostol azonban valami másról beszél. Ő ugyanis azt ígéri, hogy a teremtett világ meg fog szabadulni az enyészettől.

*„A teremtett világ a hiábavalóság alá van vetve, nem önként, hanem annak akaratából, aki alávetette **abban a reményben, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság [enyészet, elmúlás, pusztulás] rabságából az Isten fiai dicsőségének szabadságára.**” (Rm 8:20-21)*

Nem teljes pusztulást, hanem a pusztulástól való megszabadulást ígér Pál [Isten Lelke által] a teremtett világ számára. És mi, vagy még pontosabban kik jelentik ezt a reményt a föld számára? Nem mások, mint mi, emberek, Isten helyreállított képmásai, a föld eredeti uralkodói, akiket Isten helyreállít, megdicsőít és visszahelyez majd eredeti királyi méltóságukba. És ahogy egykor magunkkal rántottuk a teremtett világot a romlásba, úgy fogjuk majd „magunkkal rántani” azt a dicsőségbe is. Ebben reménykedik a föld, erre vár a teremtett világ, t.i. hogy *visszatérjenek, megjelenjenek, a helyükre álljanak végre annak hű gazdái és sáfárai.* Mi vagyunk a felmentő sereg a föld számára!

“Mert a teremtett világ sóvárogva [epekedve] várja Isten fiainak megjelenését [lelepleződését, nyilvánvalóvá léételét].” (Róm 8:19)

¹ Ennek a szakasznak a magyarázatát ld. [„Megtisztítás vagy megsemmisítés?”](http://istenalma.hu) (istenalma.hu).

A szomszédunkban van egy ház, amit az előző, eredeti tulajdonos alaposan elhanyagolt és lelakott. A falakról hullik a vakolat, a tető beázik, a kertet fölverte a gaz. Szomorú látvány. A tulajdonos nemrég váratlanul meghalt és a ház árverezésre került, hiszen hihetetlen tartozást halmozott fel felelőtlen életvitelével. Mi lesz a ház sorsa? Lerombolják? Vagy jön egy újabb tulajdonos, aki gondos gazdaként felújítja és helyreállítja majd az ingatlant és ezáltal megszabadítja azt a „romlandóság rabságából”?

Jézus Krisztusban mi, Isten helyreállított képmásai vagyunk ezek a gondos gazdák! Királyok vagyunk, de még álruhában, mint Mátyás király és mint Jézus, amikor a földre jött, ebben a régi romlandó testben. Isten már helyreállította királyi méltóságunkat, már megkaptuk *a királyfiúi státust*, már királyfiak vagyunk, már megkaptuk a „fiúság Lelkét” (Rm 8:14) és azt ígéri, hogy a feltámadáskor megkapjuk majd *a királyi ruhánkat* is, azaz akkor fogjuk levetni az álruhánkat és akkor fog az egész teremtett világ számára is nyilvánvalóvá lenni a mi dicsőséges királyi méltóságunk!

"Nemcsak ez a világ, hanem mi is, a Lélek zsengéjének birtokosai, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúvá fogadtatást, [azaz] testünk megváltását." (Róm 8:23)

A dicsőséges feltámadott test lesz a mi királyi ruhánk², amibe Isten öltöztet majd Jézus visszajövelekor, az egész világ újjászületésekor, a Bárány menyegzőjére, hogy aztán vele együtt mi is elfoglalhassuk a trónt az újjáteremtett föld felett (Mt 19:28, Lk 22:30, Jel 3:21). *A fiúság Lelkéhez megkapjuk majd akkor a fiúság testét is!* Már most is uralkodunk, mint fiak, Krisztussal együtt, aki jelenleg a mennyben ül (Rm 5:17; Jel 5:10; Ef 2:6), de akkor majd a földön is nyilvánvalóvá lesz a mi királyfiúi dicsőségünk, hogy valójában kikké is lettünk Jézusban az újjászületésünkkor.

"Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek, és azok is vagyunk! A világ azért nem ismer minket [lát annak, akik valójában vagyunk], mert nem ismerte meg őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlóká leszünk őhozzá, és meg fogjuk őt látni, amint van." (1Jn 3, 1-2)

Vagyis, Isten már megdicsőítette Krisztust a feltámadásakor, ehhez hasonlóan minket is megdicsőít majd a Krisztus dicsőségével a mi feltámadásunkkor és velünk együtt a teremtett világot is megdicsőíti a mi dicsőségünkkel. Így kerül majd újra teljes harmóniába egymással Isten, ember és az egész teremtett világ. Így fogja betölteni Isten dicsősége újra az egész földet. Erre a pillanatra vár a föld!

"Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely majd megjelenik nekünk." (Róm 8:18)

Akkor majd végre mi is meg fogjuk látni magunkat úgy, ahogy és amilyenek az Atya, az angyalok és az egész szellemvilág lát már most is (amit nagyon nehéz is elhinnünk, hiszen a tükörbe nézve most a csak a koldusruhánkat látjuk). A koldusból lett királyfiak örökre megszabadulnak a koldusruhájuktól (1 Kor 15:42-44) és az egész teremtett világ is az Isten fiainak kijáró dicsőségbe öltözik (Rm 8:21). Óh de várom már ezt a napot! És ugyanígy várja az egész, egyre jobban foszladozó „koldusruhába” öltöztetett teremtett világ is! Micsoda öröm, micsoda ünnep lesz ez a föld számára! Ezt vetíti előre a

² Ezt, a mi eljövendő dicsőségünket vetítette előre az ÓSZ-ben Áron és fiainak dicsőséges papi öltözete, amelyben Isten színe előtt kellett szolgálniuk a szentsátorban: „csinálj nekik szent ruhákat... dicsőségül és ékességül” (2 Móz 28:2, 40). Mi, akik Krisztusban hiszünk, Krisztusban már mind papok és királyok vagyunk, csakúgy, mint egykor Áron és fiai (1 Pt 2:9; Jel 1:6; 5:10). A mi feltámadott testünk lesz a mi dicsőséges pap-királyi öltözetünk, amiben Isten színe előtt, az ő közvetlen, látható jelenlétében fogunk élni és szolgálni örökkön örökké.

Zsoltárok könyve (ezekre az ígéretekre épít Pál a Róma 8-ban).

*„Örüljenek az egek, örvendezzen a föld, harsogjon a tenger és minden benne lévő!
Viduljon a mező és minden, ami rajta van!
Örvend akkor az erdő minden fája is az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy megítélje e földet.
Igazsággal ítéli majd a világot és hűségével a népeket.” (Zsolt 96:11-12)*

*„Ujjongj az ÚRnak, te egész föld, örömmel énekeljete és zengjete!
Zengjete az ÚRnak hárfával, hárfával és énekléssel, harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjate a király, az ÚR előtt!
Harsogjon a tenger és ami betölti, a földkerekség és akik lakják.
Ujjongj az ÚRnak, te egész föld, örömmel énekeljete és zengjete! Zengjete az ÚRnak hárfával, hárfával és énekléssel, harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjate a király, az ÚR előtt!
Harsogjon a tenger és ami betölti, a földkerekség és akik lakják.
Tapsoljanak a folyamok, a hegyek együtt örvendezzenek az ÚR előtt, mert eljön megítélni a földet.
Igazsággal ítéli a világot és méltányossággal a népeket.” (Zsolt 98:48)*

*„Örüljenek az egek, örvendezzen a föld, és mondják el a népek között: uralkodik az ÚR!
Zúgjon a tenger a benne levőkkel, örvendezzen a mező és minden rajta lévő!
Ujjonganak majd az erdő fái az ÚR előtt, amikor eljön, hogy megítélje a földet.” (1Krón 16:32-33)*

*„Dicsérjete az URat! Dicsérjete az URat az égből, dicsérjete őt a magasságban!
Dicsérje őt minden angyal, dicsérje őt minden serege!
Dicsérjete őt, nap és hold, dicsérjete őt mind, ti fényes csillagai!
Dicsérjete őt egek egei és ti vizek, amelyek az ég fölött vagytok!
Dicsérjék az ÚR nevét, mert ő parancsolt, és azok létrejöttek.
Örök időkre fölállította őket, törvényt szabott, amelyet át nem hágnak.
Dicsérjete az URat, ti földiek: vízi szörnyek és a mély vizek!
Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, amelyek akaratát teljesítik.
Minden hegy és halom, minden gyümölcsfa és minden cédrus.
Vadak és minden állat, férgék és szárnyasok.
Földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és a föld bírái!
Ifjak és leányok, idősek a gyermekekkel együtt:
Dicsérjete az ÚR nevét, mert egyedül az ő neve fenséges. Dicsősége kihat az égre és a földre!” (Zsolt 148:1-13)*

Micsoda ünneplés lesz akkor! Micsoda öröm!

Noha a királyi méltóságunk majd csak akkor lesz nyilvánvalóvá, Isten arra hív, hogy mint királyfiak, és mint az eljövendő új ég és föld urai, már most is hirdessük az evangéliumot „*minden teremtésnek/az egész teremtett világnak*” (Mk 16:15) és éljük meg és gyakoroljuk ezt a királyi uralmat a jelenlegi földön, rengeteg nehezítő körülmény és az ellenség állandó zaklatása közepette.

„Úgy ismerjenek minket az emberek, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait! A sáfároktól pedig elvárják, hogy mindegyik hűnek találtassék.” (1 Kor 4:1-2).

Isten azt is előre megmondja, hogy a jelenlegi „limitált” sáfárkodásunktól függ az, hogy mekkora felelősséget fog ránk bízni az eljövendő világban.

„Előszólította azért tíz szolgáját, adott nekik tíz minát, és azt mondta: Kereskedjete vele, amíg megjövök!... Amikor aztán a királyság megszerzése után visszatért, magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja, ki mint kereskedett. Eljött tehát az első, és azt mondta: Uram, a

*te minád tíz minát nyert. Ő pedig azt mondta neki: Jól van, jó szolgám, **mivelhogy hű voltál a kevesen, legyen hatalmad tíz városon.***" (Lk 19:13-17)

*„Aki a kevesen hű, az a sokon is hű, és aki a kevesen hamis, az a sokon is hamis. Ha azért a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízna rátok az igazit? És **ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek, ami a tiétek?**” (Lk 16:10-12)*

Vagyis olyan ez a földi élet, mint egy kozmikus „Gazdálkodj okosan!” társasjáték. Isten a mostani gazdálkodásunk, uralkodásunk, sáfárkodásunk által készít fel bennünket az eljövendő dicsőséges, örökké tartó uralkodásunkra.

És mi lesz majd azokkal, akik ebben a koldusruhában nem rendelték alá magukat Jézus Királynak és egész földi életükkel a teremtett világ hűtlen sáfárainak bizonyultak?

*„A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok hallatszottak a mennyben, amelyek ezt mondták: A világ felett a királyi uralom a mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, aki örökkön örökké uralkodik... Megharagudtak a pogányok, de eljött a te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy jutalmat adj szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek és azoknak, akik félik a te nevedet, kicsinyeknek és nagyoknak, és hogy **elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.**” (Jel 11:15-18)*
